

бжденн нами рабы его, якоже побѣжденъ бысть и отъць твои днѣволъ. слышавъ же то князь повелѣ въсадити ѿ въ темницѣхъ и веригы наложити нма на вѣжъ и на рѣцѣхъ и на нозѣхъ, и тако блюсти юю, и сътвориша слоугы, якоже нмъ повелѣно бысть. повелѣ же и трѣзъбыца желѣзны подѣстѣлати нма, и не дати никомоуже отъ кръстникнхъ вѣходити к ѿнма, ни пишта нма даити. въ полоуношти же молаштема са сватынма просвѣтъ са свѣтъ великъ въ темницѣхъ о ѿею, и аггелъ господень ста прѣдъ ѿнма глагола. въстанѣта и поунванта, и пристѣпнвѣ аггелъ прикоснѣ са веригахъ облѣжаштнхъ о вѣн юю, и абнне отпадоша веригы отъ тѣлесе юю, и бѣаше прѣдъ нма трѣпеца оуготована въсьуьскыни брашны добрыни, и реуе к нма аггелъ. прннмѣта отъ прѣдѣлѣжаштнхъ прѣдъ вама брашнѣхъ, ѿже посла вама господь богъ. сватаѿ же благословнста господа, и тако прнмѣта брашнѣма, якоже и тымннуьнынмъ стражемъ видѣвъшемъ свѣтъ въскоунти вѣнжтрѣхъ и истиньныѣхъ видѣти свѣтъ. вѣшѣдъшемъ же нмъ обрѣтоша сватаѿ веселашта са и излѣзъше съ страхомъ възвѣстнша князоу, ѿеже видѣша, и въ третн днѣ повелѣ прнвести ѿ на сжднште. ставъшема же сватынма прѣдъ княземъ реуе къ ѿнма. тако ли наказаша ва мжкы, ѿ зѣлобѣсьнаѿ, показѣше са пожрѣти богомъ; сватын реуе Терентн. мжка си мнѣ бжди и любаштнмъ Христоса, жроднвоѣ бо богомждростьныѣхъ уловѣкомъ ѿесть, мждрость бо уловѣуьска жродѣство оу бога ѿесть. безоумѣ же и бѣса са бжджъ подобнѣхъ тебѣ, аште бога оставнвѣ бѣсомъ поклонѣ са.